

РЕШЕНИЕ

№ 11569

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **8739** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Предявен е осъдителен иск по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ от Н. В. Т. - А. против Столична община за заплащане на сумата от 1401,78 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди - заплатени разноски по изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К., а именно: законната лихва върху главницата, считано от 29.06.2023 г. до окончателното изплащане на задължението (06.12.2023 г.), която е в размер на 68.77 лева, неолихвяема сума в размер на 779.44 лева, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, такси и разноски по изпълнението в размер на 153.10 лева, такси по т. 26 в размер на 222.40 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба (20.08.2025 г.) до окончателното изплащане. В обстоятелствената част на исковата молба са изложени следните релевантни за спора твърдения: Столична община е била кредитор на Н. В. Т. - А., като вземането произтича от АУЗД № 284/11.04.2019 г., потвърден с влязло в сила на 22.05.2021 г. решение № 2683/21.04.2021 г. на Административен съд София-град. С платежни нареждания от 13.01.2022 г., 14.01.2022 г. и 17.01.2022 г. ищцата е заплатила сума в общ размер на 11 670.13 лв., с която сума са погасени задълженията ѝ до този момент към Столична община, вкл. и тези по АУЗД № 284/11.04.2019 г. По искане за образуване на изпълнително производство от 29.06.2023 г. на Столична община е образувано изпълнително делото № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К.. С постановление изх. № 7205/06.12.2023 г. е прекратено изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 2 от ГПК, поради пълно изплащане на задълженията по него. Посочва се, че с покана за доброволно изпълнение изх. № 5094/28.07.2023 г. се установява, че дължимите суми са както следва:

олихвяема сума – 1174.86 лв., ведно със законната лихва считано от 29.06.2023 г. до окончателното изплащане на задължението (06.12.2023 г.), която е в размер на 68.77 лева, неолихвяема сума – 779.44 лева, юрисконсултско възнаграждение – 100 лева, такси и разноски по изпълнението – 153.10 лева, такса по т. 26 в размер на 222.40 лева. Приложени са преводни нареждания за извършени плащания по наложен заповест по изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К.. С решение № 4153/11.03.2025 г., постановено по гр. дело № 57442/2023 г. по описа на Софийския районен съд е признато за установено, че Н. В. Т. не дължи на Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел РСВ сумата от 1174.86 лв., за която в полза на ответника е издаден АУЗД №284/11.04.2019 г., потвърден с влязло в сила съдебно решение, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К., поради погасяване на вземането чрез доброволно плащане преди образуване на изпълнителното производство. Обосновават се съображения за незаконосъобразност на предприетите от Столична община действия, изразяващи се в завеждане на изпълнително дело срещу Н. Т. без правно основание – въпреки доброволно плащане, предхождащо образуването на изпълнителното производство. Посочва се, че този факт е признат от Столична община с издаване на Акт за прихващане или възстановяване № СФД25-ГР94-10287/06.08.2025 г. Моли за уважаване на исковата претенция и постановяване на осъдително решение, както и присъждане на сторените в производството разноски.

Ответникът – Столична община, не депозира писмен отговор по чл.131 ГПК и не изразява становище по исковата претенция.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата претенция.

Административен съд София - град, след извършена преценка поотделно и в съвкупност на събраните писмени доказателства, доводите и становищата на страните по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

С АУДЗ № 284/11.04.2019 г. са установени публични задължения на Н. Т. – А. за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2018 г. за ДНИ и ТБО в размер на 5154.36 лв.

АУДЗ е потвърден с влязло в сила на 22.05.2021 г. решение № 2683/21.04.2021 г. на Административен съд София-град.

С платежни нареждания от 13.01.2022 г., 14.01.2022 г. и 17.01.2022 г. ищцата е заплатила сума в общ размер на 11 670.13 лв., с която сума са погасени задълженията ѝ до този момент към Столична община, вкл. и тези по АУЗД № 284/11.04.2019 г.

По искане за образуване на изпълнително производство от 29.06.2023 г. на Столична община е образувано изпълнително делото № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К.. С покана за доброволно изпълнение изх. № 5094/28.07.2023 г. се установява, че дължимите суми са както следва: олихвяема сума - 1174.86 лв., ведно със законната лихва считано от 29.06.2023 г. до окончателното изплащане на задължението (06.12.2023 г.), която е в размер на 68.77 лева, неолихвяема сума - 779.44 лева, юрисконсултско възнаграждение – 100 лева, такси и разноски по изпълнението – 153.10 лева, такса по т. 26 в размер на 222.40 лева. Приложени са преводни нареждания за извършени плащания по наложен заповест по изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К..

С постановление изх. № 7205/06.12.2023 г. е прекратено изпълнителното дело на основание чл. 433, ал. 2 от ГПК, поради пълно изплащане на задълженията по него.

С решение № 4153/11.03.2025 г., постановено по гр. дело № 57442/2023 г. по описа на Софийския районен съд е признато за установено, че Н. В. Т. не дължи на Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел РСВ сумата от 1174.86 лв., за която в полза на ответника е издаден

АУЗД №284/11.04.2019 г., потвърден с влязло в сила съдебно решение, въз основа на който е образувано изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К., поради погасяване на вземането чрез доброволно плащане преди образуване на изпълнителното производство.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, което не се оспорва от ответника, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Предявеният иск е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМ като подаден от страна, която има правен интерес от водене на настоящото производство, а ответникът е пасивно легитимиран по претенцията съгласно чл. 205, ал. 1 от АПК. След като са въведени твърдения за причинени вреди на ищеца, които са във връзка с действие на административен орган, е налице спор по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, който е подсъден на Административен съд София-град.

Отговорността по ЗОДОВ по своя характер е обективна, т.е. не е необходимо наличие на вина. Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините носят отговорност за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който се поражда правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието. Пасивно легитимиран ответник срещу когото следва да се предяви иска за обезщетение, съгласно чл. 205 от АПК е юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Под „орган” и по смисъла на § 1, т.1 ДР на АПК се има предвид този държавен орган, чиито длъжностни лица със своите действия и/или бездействия са причинили вреди на граждани. Ето защо, Столична община, като юридическо лице се явява надлежния ответник по предявения иск с квалификация чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Разгледана по същество искова претенция е ОСНОВАТЕЛНА.

Ищцата Н. Т. - А. извежда своята претенция за обезвреда от твърдението, че ответникът е иницирал срещу нея изпълнително производство след като задълженията по АУДЗ № 284/11.04.2019 г. са заплатени доброволно. От визираните по-горе предпоставки по чл. 1 от ЗОДОВ могат да се изведат две хипотези на ангажиране на отговорността за вреди в резултат на административна дейност: причинени от незаконен акт /който от своя страна би могъл да бъде унищожаван или нищожен/, както и от незаконно действие или бездействие на орган или длъжностно лице. При претендиране на вреди от незаконосъобразен административен акт, исквата претенция е допустима след отмяната му по съдебен ред или при едновременно предявяване на иска с оспорването на административния акт (чл. 204, ал. 1 и ал. 2 от АПК). В случаите, когато вредите са причинени от незаконосъобразно действие или бездействие, незаконосъобразността им се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение (чл. 204, ал. 4 от АПК). В тежест на ищеца е да установи всички очертани дотук условия, правопораждащи правото по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Съгласно чл. 163, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК, публичните вземания се събират по реда на ДОПК, от публичните изпълнители при Националната агенция за приходите, освен ако в закон е предвидено друго. В конкретния случай вискателят – Столична община се е възползвал от предвиденото изключение с разпоредбата на чл. 163, ал. 1 от ДОПК, като е възложил изпълнението на частен съдебен изпълнител по реда на чл. 2, ал. 3 от Закона за частните съдебни изпълнители /ЗЧСИ/, но

при отсъствие на основания за прилагане на тази законова възможност.

Според чл. 209, ал. 2, т. 3 от ДОПК, принудително изпълнение се предприема въз основа акт по чл. 107 от ДОПК, какъвто е АУДЗ № 284/11.04.2019 г. Ответникът е бил длъжен да провери дали не е налице доброволно изпълнение, посредством погасяване на установените задължения. В настоящия случай това не е сторено, тъй като действията по привеждането му в принудително изпълнение, посредством образуване на изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К. са предприети след доброволно погасяване на установените с него задължения за ТБО и ДНИ. Посочените действия са незаконосъобразни, защото противоречат на императивните нормативни изисквания. Столична община не е следвало да започва принудително изпълнение след доброволно изпълнение, т.е. тези действия са извършени в нарушение на служебни задължения. В този смисъл, възлагането на изпълнението с искане за образуване на изпълнително производство от 29.06.2023 г. е действие, което не е основано на закона. Последица от това е, че срещу Н. Т. - А. е образувано изпълнително производство за принудително събиране на вече заплатените от нея данъци и такси, в рамките на което са й възложени разноските по изпълнението. Макар таксите и разноските, да се определят по реда на Тарифа за таксите и разноските към ЗЧСИ и чл.78 от ЗЧСИ, в случая те са били недължими, доколкото изпълнително производство е възложено в нарушение на закона.

Отговорността, която се реализира по ЗОДОВ е резултат от незаконосъобразно осъществяване на публични функции-административни и правозащитни от органите на държавата, общините и съдебната власт. Спазването на законността и защитата на правопорядъка, като израз на принципа на върховенството на закона, е задължение на всички длъжностни лица и органи на публичната власт.

Освен незаконосъобразността на действието, за наличието на непозволено увреждане, следва да се установи настъпила вреда, която е в пряка причинна връзка с деянието. В процеса се доказва, че в патримониума на ищцата са настъпили имуществени вреди. Субективното право на обезщетение възниква само, ако претърпените загуби или пропуснати ползи са непосредствена последица от незаконосъобразния акт на административен орган. В настоящият казус такава пряка и непосредствена причинна връзка съществува. Съгласно чл.4 ЗОДОВ, длъжното обезщетение е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Съгласно теорията и съдебната практика, "пряка и непосредствена" е тази вреда, която следва закономерно от твърдяната незаконосъобразна административна дейност, по силата на безусловно необходимата причинно - следствена връзка, която съществува между тях. Пряка последица означава директно въздействие върху правната сфера на увредения, т. е. увреденото лице не би претърпяло вредите, ако административният орган или длъжностните лица бяха действали съобразно закона. Под преки вреди следва да се разбират само тези, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Освен преки, вредите следва да бъдат и непосредствени, т. е. да са настъпили по време и място, следващо противоправния резултат.

С покана за доброволно изпълнение изх. № 5094/28.07.2023 г. се установява, че дължимите суми са както следва: олихвяема сума – 1174.86 лв., ведно със законната лихва считано от 29.06.2023 г. до окончателното и заплащане на задължението (06.12.2023 г.), която е в размер на 68.77 лева, неолихвяема сума – 779.44 лева, юрисконсултско възнаграждение – 100 лева, такси и разноски по изпълнението – 153.10 лева, такса по т. 26 в размер на 222.40 лева. Приложени са преводни нареждания за извършени плащания по наложен заповест по изпълнително дело № 20237890400254 по описа на ЧСИ Н. К..

Исковата претенция се отнася до заплатените суми, както следва: законната лихва считано от

29.06.2023 г. до окончателното изплащане на задължението (06.12.2023 г.), която е в размер на 68.77 лева, неолихвяема сума – 779.44 лева, юрисконсултско възнаграждение – 100 лева, такси и разноски по изпълнението – 153.10 лева, такса по т. 26 в размер на 222.40 лева, като същата следва да бъде уважена в пълен размер.

В обобщение на изложеното настоящият съдебен състав намира за доказани всички предпоставки за ангажиране на отговорността на Столична община на основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ и за присъждане на обезщетение за имуществени вреди, настъпили от незаконосъобразно действие на ответника.

При този изход на спора в полза на ищеца следва да се присъдят сторените в настоящото съдебно производство разноски, които са в претендиран и доказан размер 1005.11 евро, от които 1000 евро – адвокатско възнаграждение и 5.11 евро – държавна такса.

Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. Т. - А. обезщетение за имуществени вреди в размер на 676.80 евро (1323.71 лева), ведно със законната лихва, считано от 20.08.2025 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Н. В. Т. – А. разноски по делото в размер на 1005.11 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: